

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/109/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817200451
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817200451.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P.O.BOX 205 proti žalovanej: S. N., J.. XX. XX. XXXX, G. I. A. E. XXX, o zaplatenie 523,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 9Csp/13/2017-47 zo dňa 24. októbra 2017

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v spojení s výrokom o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Predmetom konania je žaloba žalobcu o zaplatenie 523,39 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 20. 03. 2014 do zaplatenia a náhrada trov konania na tom základe, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 26. 07. 2013 Zmluvu o pôžičke pod č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej celkovú pôžičku vo výške 701,04 eur na kúpu spotrebného tovaru uvedeného v zmluve (Telefóny mobilné Dotykový MT). Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 29,21 eur s tým, že do dňa vyhotovenia žaloby uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy len sumu 253,23 eur a to aj napriek predžalobnej upomienky zo dňa 25. 01. 2014. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby je vo výške 523,39 eur.

2. Na základe vykonaného dokazovania, jeho vyhodnotenia a na základe procesnej aplikácie v zmysle ust. § 290, § 297 písm. b/ CSP, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 53 ods. 1 prvej vety OZ, § 53 ods. 4 písm. a/, o/ OZ, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. k/, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, so zreteľom na článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C 42/15-Home Credit Slovakia, a.s., H. G., súd prvej inštancie dospel k záveru o úhrade zostatku vo výške 271,17 eur, keďže vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 524,40 eur a žalovaná zaplatila len 253,23 eur s tým, že vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

3. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

4. Proti časti výroku rozsudku pod č. I., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a súvisiacemu výroku o trovách konania, podal žalobca v zákonnej lehote (včas) odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP v napadnutej časti zmenil rozsudok tak, že zaviazže žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 252,22 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 252,22 eur od 15. 02. 2017 do zaplatenia a prizná mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Poukazoval na správny výklad článku 10 ods. 2 písm. i/ v spojení s písm. h/ Smernice 2008/48/ES v tom znení, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcich splátok, nemusí byť vo forme amortizačnej tabuľky a môže na ňu len odkazovať.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§34 Civilného sporového poriadku účinného od 01. 07. 2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

8. V zmysle CSP účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu odvolací súd vychádzal z uplatnených odvolacích dôvodov žalobcu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z obsahu odvolania taktiež vyplýva uplatnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 od 1 písm. d/ CSP, ktorý je daný aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, keďže ide o inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď Stanovisko Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 03. 12. 2015 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov SR 1/2016).

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

10. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

11. Odvolací súd konštatuje naplnenie uplatnených odvolacích dôvodov.

12. Odvolací súd uvádza, že štruktúra práva na odôvodnenie rozsudku je od 01. 07. 2016 upravená v ust. § 220 CSP.

13. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadřil žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súď jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súď dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Podľa § 200 ods. 3 a 4 CSP ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu. Jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku sa označujú arabskými číslicami.

15. Čo sa týka nepreskúmateľnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd v tomto smere poukazuje na dôvodnosť uplatnených odvolacích námietok týkajúcich sa neodôvodnenia konkrétnych uplatnených nárokov, keďže súd prvej inštancie žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol len z dôvodu absencie zákonných predpokladov v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch, keďže v zmysle ust. § 11 ods. 11 písm. b/ tohto zákona považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov s odkazom aj na ust. § 53 ods. 4 písm. a/, o/ OZ.

16. Súd prvej inštancie mal za to, že nakoľko žalovaná z čerpanej istiny úveru vo výške 524,40 eur žalobcovi uhradila 253,28 eur, neuhradená istina zostala vo výške 271,17 eur a čo sa týka na nedodržanie ust. § 9 ods. 2 písm. k/ a § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol so všeobecným konštatovaním, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17. Odvolací súd v tomto smere, so zreteľom aj na ďalšie odvolacie námietky ale poukazuje na eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 1 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. s poukazom aj na znenie účinné od 01. 05. 2018 zákona č. 279/2017 Z.z.

18. K povinnosti členenia splátok úveru v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. odvolací súd uvádza, že nemožno od dodávateľov žiadať, aby v zmluvách uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky, keďže ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 uvádza pojem „výška“ alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, čo sa za použitia eurokonformného výkladu poníma tak, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úverov zahŕňa, nakoľko ani z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, aby zámerom zákonodarcu v zmysle tohto zákona bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprisnilo požiadavku zakotvenú v čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky s odkazom aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22. 02. 2018, keďže právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

20. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k, r a y/.

21. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predložený návrh zákona "je svojím obsahom úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/ES do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva". V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa dopĺňa, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

22. Teda v dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v

zmluve musí byť zrozumiteľne uvedená, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny a eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, nakoľko v opačnom prípade by išlo o výklad „contra legem“. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/107, bod 110). Rozsudok konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu "zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia" (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá text "zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia".

23. Preto úmyslom zákonodarcu bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu, čo zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby bolo nanovo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010.

24. Odvolací súd apeluje na to, že podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/ES (ďalej len "Smernica") zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

25. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere.

26. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

27. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd zrušil napadnutý výrok rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a v zmysle § 391 ods. 1 CSP v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom v novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

28. V zmysle § 391 ods. 2, 3 CSP je povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní odstrániť vytýkané nedostatky a vo veci rozhodnúť v zmysle od 01. 07. 2016 účinných procesných ustanovení CSP, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu, so zreteľom na konkrétne odvolacie námietky žalobcu a eurokomformný výklad zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj citované odôvodnenie uznesenia NS SR 3Cdo/146/2017 zo dňa 22. 02. 2018.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).